

11-02-2026

ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Β'

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον . Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες
θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ
πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς
Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Και τροπων μετοχος και θρονων διαδο
χος των Αποστολων γενομενος την
πραξιν ευρες θεοπνευστε εις θεωρι
ας επιβασιν δια του τουτον λογον
της αληθειας ορθοτομων και τη πι
στει ενηθλησας μεχρις αιματος ιε
ρομαρτυς Βλαασιε πρεσβευε Χριστω

τω Θεω σωθήναι τας ψυχὰς ἡμῶν
Δόξα... τὸ αὐτὸ

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Καὶ νῦν...

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν,
ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν
Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων,
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος Δι

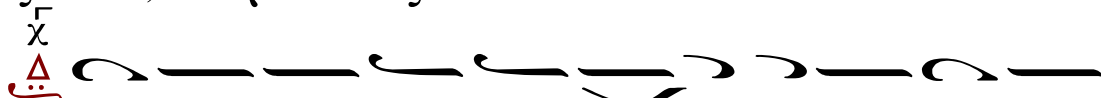
Καὶ νῦν... Παρθενε παναμωμε Μη

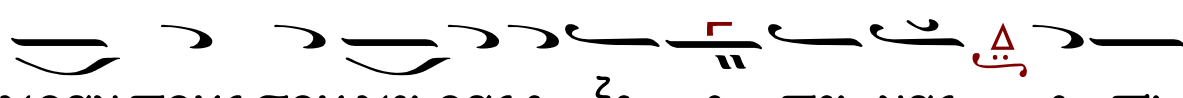
τηρ Χριστου του Θεου ρομφαια διηλθε
σου την παναγιαν ψυχην ηνικα σταυ
ρουμενον εβλεψας εκουσιως τον Υιον
και Θεον σου Ον περ ευλογημενη δυσωπου

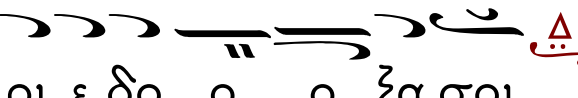
σα μη παυ ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν
δω ρη σασθαι αι αι

Μετα τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος Δι

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας
ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Σω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της

γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α

χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι

συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ

ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε

τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας
διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α
γα θο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α
να ξι οις Κυ ρι ε σοι προ σα γο μεν ει εις
πρε σβει ει αν σω ζε τους βα σι λεις και την
πο λι ν σου ει ρη νευ ον τας δι α της
Θε ο το κου μο νε φι λαν θρω πε

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ
ξύλου ὀρῶσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα
πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο
μυστήριον, ὃ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις,
θάνατον ἐπονείδιστον;

Ἡ Παρ θε νος και Μη τηρ σου Χρι στε

ε πι ζυ λου ο ρω σα σε νε κρον η πλω με
ε ε ε ε ε νον κλαι ου σα πι κρως Υι
ε μου ε ε λε γε τι το φο βε ρον
του το μυ στη η ριον ο πασι δω ρου με νος
ζω ην τη ναι ω ω νι ον ε κου σι ως εν
Σταυ ρω πως θνη σκεις θα να τον ε πο νει ει
ει δι στον

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὺδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ

σῶσαι τὸν κόσμον.

Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυ
νου μέν Ἀγαθὲ αἱ τοῦ μενοισυγχωρησιν
των πταισμάτων ἡμῶν Χρίστε ὁ Θεὸς βου
λήσει γὰρ ἡ δοκῆσας σὰρκι ἀνελθεῖν ἐν
τῷ Σταυρῷ ἵνα ρυσηοὺς ἐπλάσας
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ὁ θένευχα
ριστῶς βοῶ ὡς μέν σοι χάρας ἐπληρω
σας τὰ πάντα ὁ Σωτήρημ ὁ παράγε
νομένος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμνῆς σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ φω τισας τα επιγεια δι α
 Σταυρου και κα λε σας εις με τα νοι αν α
 μαρτωλους μη χω ρι σης με της ποιμνης
 σου ο Ποιμην ο κα λος αλ λα ζη τη σον
 με Δε σπο τα τον πλα νω με νον και τη α
 γι α σου Ποι μνη συ να ρι ιθ μη σον ο
 μονος Α γα θος και Φι λα α αν θρω πος

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθετοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν ἀδίκως

πάσχοντα, ὠλοφύρετο, κλαυθμῶ, καὶ ἀνεβόα
σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε
Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πα ρε στω σα τω Σταυρω σου η α σπο
ρωσ τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την α κρανα γα θο ο ο τη τα

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ
ἀγαθῷ· Μνήσθητι μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως
τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ο Ληστης ομολο γω και βο ω σοι

τω Α γα θω μνη σθη τι μου Κυ ρι ε
 εν τη Βασι λει ει α σου και συν αυ τω με
 συ να ρι ι θ μη σον ο ε κου σι ως τα πα
 θη υ περ η μων κατα δε ζα α με νος

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ
 πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αι
 σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν
 σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ
 Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς
 ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν
 Ἄ θλο φο ροι Κυ ρι ου μα
 κα ρι α η γη η πι αν θει σα τοις αι
 μα σιν υ μων και α γι αι αι σκη ναι αι δε

ξά με ναι τα σω μα τα υ μων εν στα δι
 ω γαρ τον εχ θρον ε θρι αμ βε ευ σα τε και
 Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ξα τε
 Αυ τον ως Α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω
 θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα ας η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ὡ θαῦμα καινόν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος,
 Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον, ὁ
 δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος
 ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι
 παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Ὡ θαυ μα και νον ε βο α η Πα να α
 μω μος Σταυ ρω τον Υι ον ι δου σα κα θη
 λου με νον ο δρα κι τα συμ παν τα πε ρι

φέρων παθός υ φι ι σταται και ως κριτος
κα τα κρινε εται ο πασι πα ρε χων την
συγχω ω ρη σιν

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὡδὴ α' - Κανὼν Σταυρώσιμος

Ὡδὴ α'.

Ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ
δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ
πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον
ἀπετρύγησεν, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ ἀθάνατος,
καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι
τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε
τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς
ἠφάνισται, ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς
Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος, δόξα σοι
τῷ οὕτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερὸς ἐκάλει σε χορός, πύλην ἀδιόδευτον,
γῆν ἐκλεκτήν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία
Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων
ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ
καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ωραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς
ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμπαντος, βασιλέως ἔστηκας, ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς
ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν
ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον
καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανών α', Ὡδὴ α', τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοὶς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλη φαεινοτάτη, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν χαρακτηῖρσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθείας ἀχλύν, ἀπήλασας καὶ ὀρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὥφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατούμενοις.

Δόξα...

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

“Ὅλην καθαρὰν σε εὐρηκώς, ὁ καθαρὸς
ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἀγνή
Παρθενομῆτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς
ἀμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὡδὴ γ' - Κανὼν Σταυρώσιμος

Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν κτίσιν, Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παράδεισον ἡνέωξας, τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Ληστὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαγχνίας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β' Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρος σου πρόεισιν, ὁ ποιητῆς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάζουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὡδὴ γ' τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ...

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, τῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην σε προσκαλούμενοι.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὀλικωτάτῃ, βασάνων ἥνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πάσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Δόξα...

Ὡς Ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος Ἀθλοφόρος, ὡς θεία δόξη ἡγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁὕτως τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων ὡς πάντων οὖσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . ᾠχος πλ. δ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς
μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

ᾠχος λ' ἁ Νη

Ἐ στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου
ἐν Κυ ρι ω υ ψω θη κε ρας μου ἐν Θε
ω μου ε πλα τυν θη επ εχ θρου ους μου
το στο μα μου ευ φραν θην ἐν σω τη ρι ω
σου ου ου ου ου ου ου

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον, καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγῃς, θυσία γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἄρνιον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

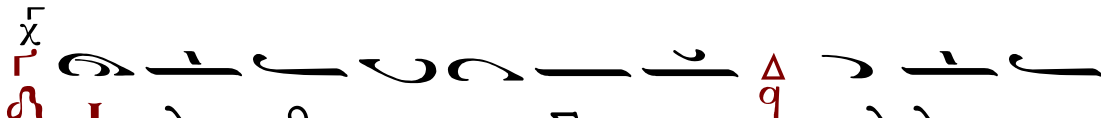
Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἁμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
 Ὑχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὑχος λ' αἱ — Γα

 Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ ὁ π ο λ λ α ι γ α ρ

 α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ κα ι ἐ κ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν

 α ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι π ρ ο ς σ ε γ α ρ ε β ο

 η σ α κα ι ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο Θ ε ο ς

 τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον
Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ὁ θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον,
ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον,
θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν
μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθείς, ὦ θεόφρον, ὡς ἱερὸς
Ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι
θείαις ἀναδέδειξαι, τῶν ἀθλοφόρων ἐν ταῖς
χορείαις, ἀθλοφόρος ὠράθης καὶ στεφανίτης,
τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης
Χριστοῦ, σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακράζει
Θεῷ τὴν σφαγὴν σου, καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ
κτίσαντος παρεστώς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου
Σεβαστείας.

Στίχοι

Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεῖς διὰ ξίφους,

Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἶργει βλάβας.

Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἀγίῳ Βλασίῳ, μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!

Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.

Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,

Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δειλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχοι

Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχοι

Θεοδώραν Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἄξιοι θείου στέφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ
πᾶν, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ
προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ,
καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ᾠχος λ. αἱ Νη ^γ — — — — —
αἱ 0 στε γα α ζων εν υ δα σι
— — — — —
τα υ πε ρω ω α αυ του αἱ ο τι θεις θα
— — — — —
λασση ο ριον ψα ααμμον 6 και συ νεχων το
— — — — —
παν 2 Σε υ μνει η λιος α Σε δο ξα α ζει
— — — — —
σε λη η νη α σοι προ σφε ρει υμ νον πα σα κτι ι
— — — — —
σις τω Δη μι ουρ γω και κτι στη εις τους αι

ω ω ν α α α α α α α ς ν
ω ω ν α α α α α α α ς ν

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ' Ἀ Νῆ

Στίχος α' ^{λ'}ν

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνε ευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι
μου

Ἦ' Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ Ἦ' την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἦ' την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β' ^{λ'}ν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πεινωσιν της δουλης αυτου
δου γαρ απο του νυν μακαρι ουσι με
πα α ασαι αι γενεαι

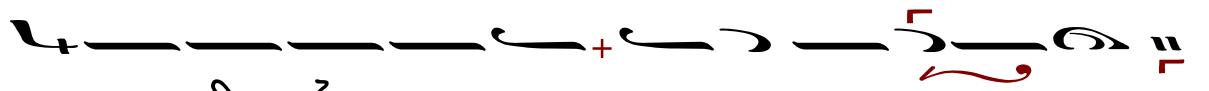
την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ
και ενδοξοτεραν ασυγκρι ι ι τωως
των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον
Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
το οκον σεμεγαλυυνοομεν

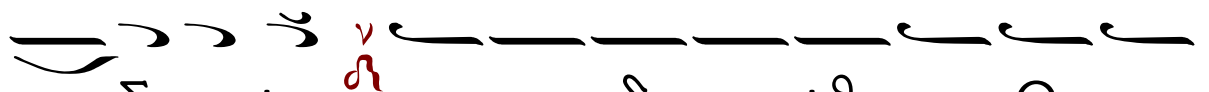
Στίχος γ' **Ο** τι εποιησε μοι με
γαλεια ο δυνατος και αγιον
το ονομα αυτου και το ελεος

 αυ του ^χεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

 με ε νοις αυ τον

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

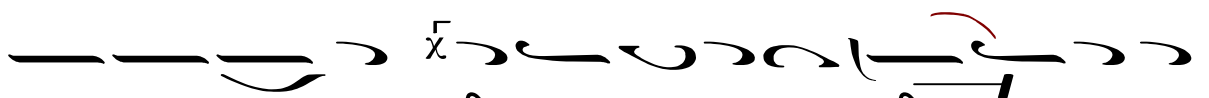

 λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος δ' ^χ

 ε ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

 πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

 των

ἤ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ ἤ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ἤ
 Στίχος ε' ἤ ἤ Κα θει λε θυ να στας α πο
 θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἀ πει νων
 τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου
 του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους ἤ

ἤ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν^ν

Στίχος 5' ^χ
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος^ν

^ν την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς
ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις
μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ' Ἄ Νη

Τον προ δη λω θε εν τα εν ο ο ρει
τω νο μο θε τη εν πυ ρι και βα τω το
κον τον της Α ει παρ θε νου εις η μων
των πι στων σω τη ρι αν υ μνοις α σι
γη τοις με γα λυ υ νω ω μεν

Ἦχος λ' Νη

Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ
 κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Μαρτύρων σε ὠράϊσμα, ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα· ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστοουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυσ' ἄχραντε Κόρη, καὶ λαβὼν με ἐπ' ὠμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρία τιμήσας τῇ Πατρικῇ, οὗ τὴν ἀνυπερβλητὸν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὤί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπχα τῶν Αἰνῶν,

Σταυρώσιμα

Ἦχος Ψα

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον
ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς
φιλόανθρωπος.

Σταυ ρω θη τω ε κρα ζον οι των σων χα
ρι σμα α των α ει ει εν τρυ φων τες και κα κουρ
γον αντ ε ευ ερ γε του η του ουν το λα βειν
οι των δι και ων φο νευ ται ε ε σι ω πας
δε Χρι στε φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν
πα θειν θε λων και σω σαι η μας ως φι λαν θρω
πος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἤλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτω
χειαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἤλθες ἐπὶ
γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς καὶ σταυρὸν κα
τεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυ ρι ε δό ξα σοι

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Των Α γιων σου τα πληθη δυσωπου

σι σε Χριστε ε λεησον ημας ως φιλανθρω

πος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ πανάμωμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη. Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἴμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν, τοῖς ὕδασιν;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^Γ
ⲁ̣ ⲕⲁⲓ ⲧⲣⲟⲡⲱⲛ ⲙⲉ ⲧⲟⲭⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲑⲣⲟⲛⲱⲛ ⲃⲓ ⲁ ⲃⲟ
ⲭⲟⲥ ⲧⲱⲛ Ἀ ⲡⲟ ⲥⲧⲟ ⲗⲱⲛ γⲉ ⲛⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲧⲉⲛ
ⲡⲣⲁ ⲗⲓⲛ ⲉⲩ ⲣⲉⲥ ⲑⲉ ⲟ ⲡⲛⲉⲩ ⲥⲧⲉ ⲉⲓⲥ ⲑⲉ ⲱ ⲣⲓ
ⲁⲥ ⲉ ⲡⲓ ⲃⲁ ⲥⲓⲛ ⲃⲓ ⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲟ ⲧⲟⲛ ⲗⲟ ⲗⲟⲛ
ⲧⲉⲥ Ἀ ⲗⲉ ⲑⲉⲓ ⲁⲥ ⲟ ⲣ ⲑⲟ ⲧⲟ ⲙⲱⲛ ⲕⲁⲓ ⲧⲉ ⲡⲓ
ⲥⲧⲉⲓ ⲉ ⲛⲉ ⲑⲗⲉ ⲥⲁⲥ ⲙⲉ ⲭⲣⲓⲥ Ἀⲓ ⲙⲁ ⲧⲟⲥ ⲓ ⲉ
ⲣⲟ ⲙⲁ ⲣⲧⲩⲥ Βⲗⲁ Ἀ ⲥⲓ ⲉ ⲡⲣⲉ ⲥⲃⲉⲩ ⲉ Χⲣⲓ ⲥⲧⲱ
ⲧⲱ Θε ⲱ ⲥⲱ ⲑⲉ ⲛⲁⲓ ⲧⲁⲥ ψⲩⲭⲁⲥ ⲉⲙⲱⲛ

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ
βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατείδεν ὡς
φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{A}}$ Δι

$\frac{\text{X}}{\text{A}}$
Σε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο
ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α
φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το
πυρ της θε ο τη το ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Ἀ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ᾠ

5. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον π

6. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾠ

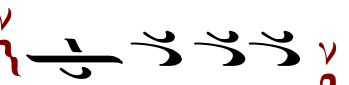
7. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

8. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

9. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

10. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον π

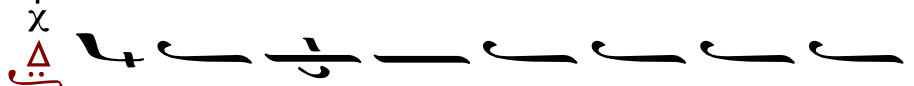
11. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ᾠ

12. Ἀ
Cοι Κυ ρι ε ᾠ

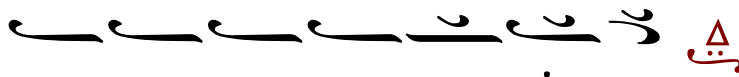
Ἀντίφωνο Α΄

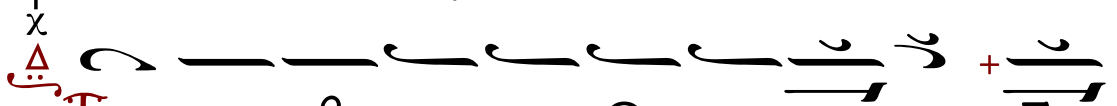
Ἦχος Δι

Α μη ην

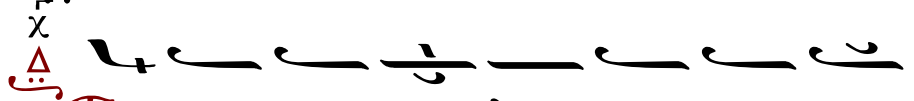
Σπχ. α'
Α γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

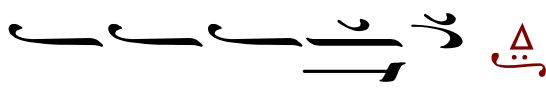

νο μα τι σου Υ ψιστε

Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'
Γ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Γ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

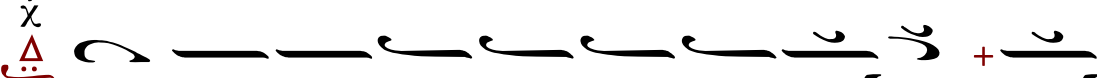
Σπχ. γ' ^χ 0 τι ευφρανας με Κυριε

+ +

εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

 +

γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

^χ   +
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

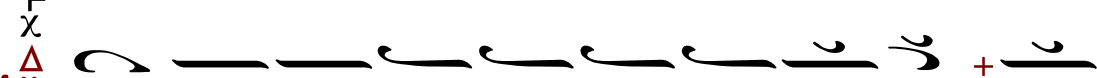
Σπχ. δ' ^χ 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

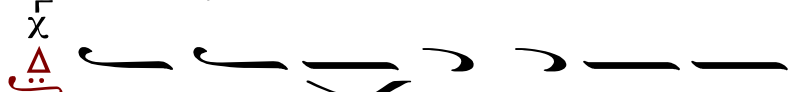
εν αυτω

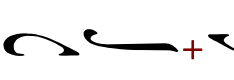
^χ   +
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

 το οκου σωτερ σωσον η μα α'ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

 Α' μη' ην

Σπχ. α' Ο Ky ρι ος ε βα σι λευ

 σεν επρε πειαν ε νε δυ σα το ε

 νε δυ σα το Ky ρι ος δυ να μιν και

 πε ρι ε ζω σα το

 Π ρε σβ ει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Ky ρι ε

Σπχ. β'

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

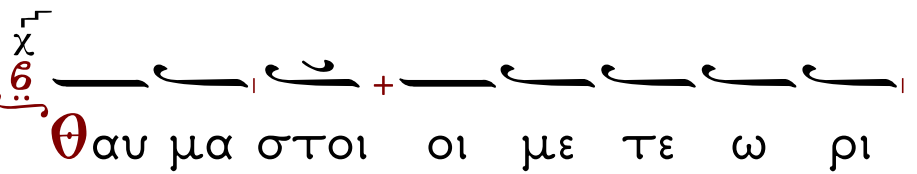

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

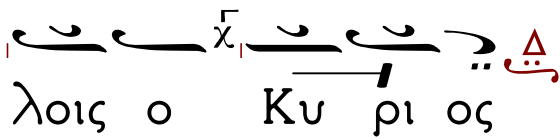

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

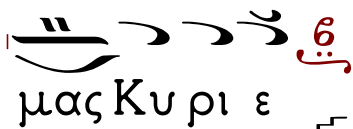

μας Κυ ρι ε

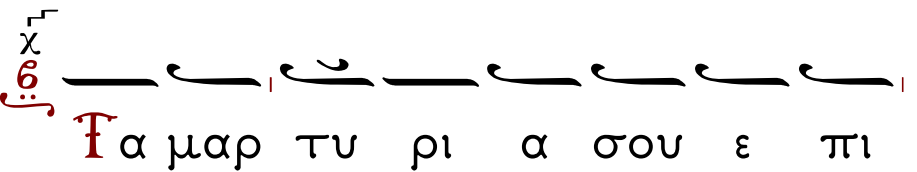
Σπχ. γ'
Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

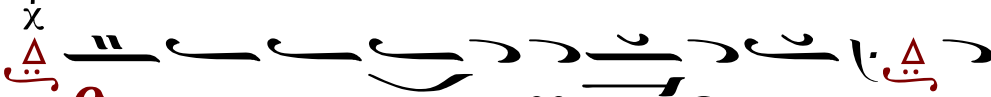
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

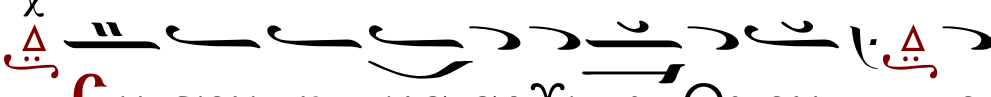
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾠ̃ Δι̃

 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

γών αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΕ', ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Καθολικῆς Ἀ'Επιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:21-24, 4:1-11**

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται

ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκουμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν. ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν,

ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε
τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν
ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

Ⲙⲟⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉ

ⲁⲙⲛⲉⲛⲉⲛⲉⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲁ

Ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ

Ⲙⲟⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲁⲁⲁⲙⲛⲉⲛ

Ἦχος Γ'τος

ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Α Α ΜΗΝ

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̇

^{λ̇}
^{π̇}
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^{η̇} ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι ^{π̇} Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
α α α ^{π̇}

Σπ̇χος. ^{π̇} ^{Θ̇} ε πι στευ σα δι ο ε λα α
λη σα ^{Δ̇} ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα ^{π̇}

^{π̇} Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι ^{π̇} και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^{η̇} ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ_h πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

^π_q μει

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_h ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π

^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Σπύχος. ^π ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

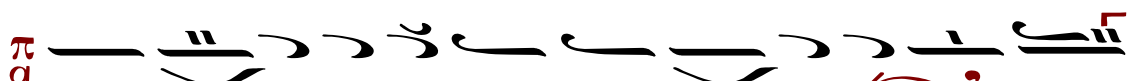
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

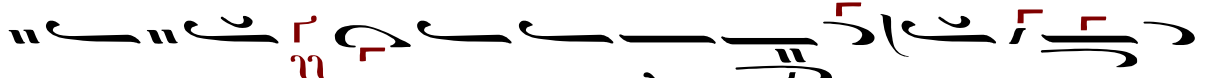
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Σπύχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

Σπῆχος. π_q Ε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μωων ε λε

ει π_q

π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π_q και το ο νο μα α Κυ

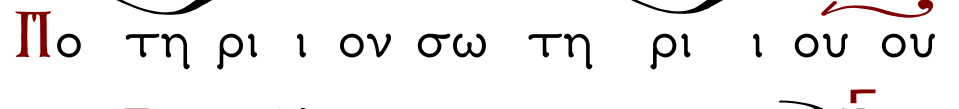
υ ρι ι ου η πικα λε ε ε σο ο ο ο

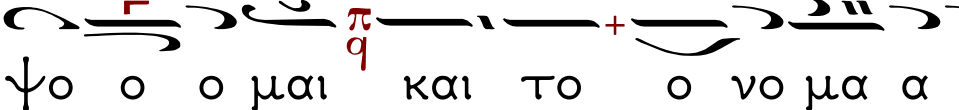
μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

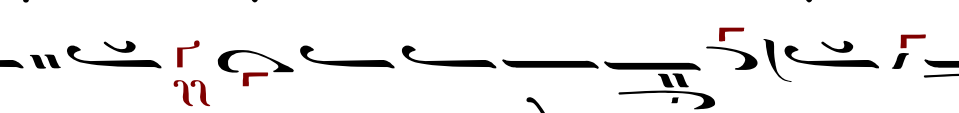
α α α π_q

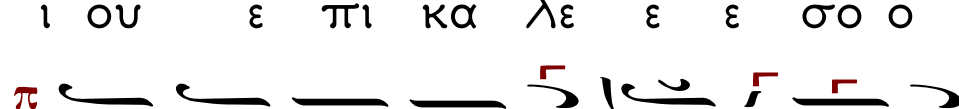
Σπῆχος. π_q Ευ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

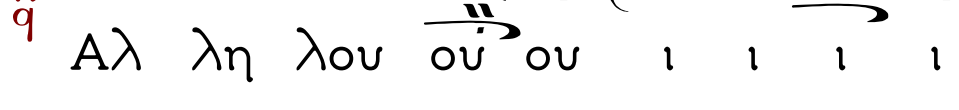
ρι ου π_q εν χω ρα ζωων των π_q

 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

 υ ρ ι ι ο υ ε π ι κ α λ ε ε ε σ ο ο ο ο

 μ α ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

 α α α

Σπίχος. π_q $\text{Coi} \text{ θυ σω θυ σι ι ι αν αι νε}$
 π_q $+$ $\text{σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα}$
 π_q λε σομαι

π_q — — — — —
Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ου λ η

— — — — — + — — — — —
η ψ ο ο ο μ αι και το ο νο μα α Κυ

— — — — —
υ ρ ι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Σπῆχος. ^π₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π₉ εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

^γχ̣
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
αδὰ προσκυνοῦσόντες αὐτὴ γάρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇
Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς α
φῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωήναι
ὦ ὦ νιόν

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

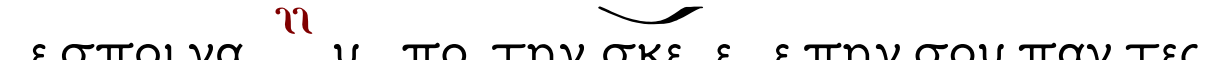
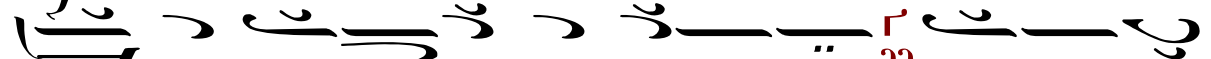
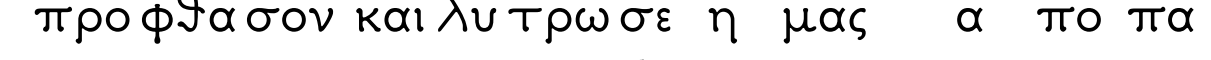
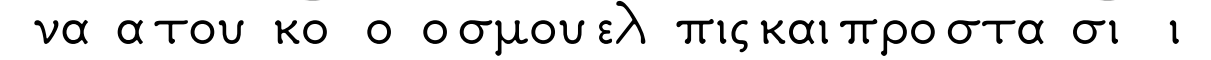
Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ
 ε
 ε σ ποι να υ πο την σ κε ε ε π η ν σου παν τες

 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προ φ θ α σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σ η ς πε ρι στα α σε ως και α πο θ α α να τον τον

 ε ζ α α φ νι κο ο ο ν και αι πα νο ο λε θ ρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

 αν θ ε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε ν η η ε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

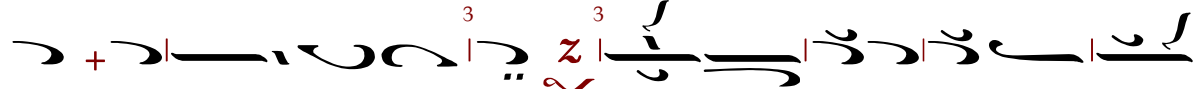
Ἦχος Βαρύς Ω Ζω

Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

μου θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα
 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

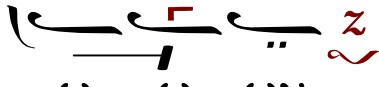
Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.